

פרי צדיק מוצאי יום כיפור

נא ומלויין אוחו עד ביתו ויז"ט הי' עושה לאוהביו
 בשעה שילא בשלום מן הקודש, לא
 כ' כשילא רק בשעה שילא ובפייס איחא בלאתו
 בשלום ומשמע שלא על הגם בלבד שמליטו (יומא
 כ"ג:) שהאריך בתפלה וגמנו אחיו הכהנים ליכנס
 אחריו שסבורים הי' שקלקל מה ונפגע, דא"כ הי'
 הגם כל היום רק על מה שילא בשלום, והוא שפיקר
 עבודת כה"ג לתמו הסלמול מחז מחתו של עולם
 שיהי' כמו לעתיד ומש"ה לפרש המשנה גרסי' פלה
 (שם ע"א:) ת"ר כו' והוי אזלי כו"ע אבתרי' כו' ייתון בני
 עממיה לשלם דעבדי עובדא דאהרן כו' ומה לנו
 במעשה זו ולספר גות הכה"ג גם מה עובדא דאהרן
 עשו, אך עובדא דאהרן הי' אוהב שלום ורודף שלום
 ומקרבן לתורה דכתיב כי' תורת אמת הי' בפיהו
 וכתיב והאמת והשלום אהבו ובזוה"ק (ויקרא דף
 י"ב ע"ב) אמת ושלום חד הוא ובמקום אחר איחא

וכי' עבודת כה"ג להכניס שלום וגדיבות בלב ישראל
 ומש"ה אף שלא מלינו שנלטוו ללות הכה"ג כיון שילא
 בשלום הכנים נדיבות ושלום בהכלל והי' מלויין אוחו
 אינם מלווים ועושים. ויחן ישראל כ"א בלב אחד
 (כמ"ש במכילתא) הי' מנדבת לבם ללוחו. ואף שמעי'
 ואבטליון שהיו ח"ח וגדולי הדור ומרבין שלום בעולם
 (כדאי' סוף ברכות) אל תקרא בניך אלא בוניך

השיבוהו ייתון כ"ע לשלם דעבדי עובדא דאהרן.
 שהי' אוהב שלום ורודף שלום. והוא לא עבד עובדא
 דאהרן. ולכן הביאו הברייתא לפרש מ"ש במשנה והי'
 מלויין אוחו מה טעם יש בה גם מ"ש ויז"ט הי'
 עושה בשעה שילא בשלום שהי' עיקר עובדא דאהרן
 וזה הי' ע"י מעשה הקטורת שהכניס לקה"ק שהי' בהם
 חלצנה לרמו על פושעי ישראל (כמ"ש כריסות ר:.)